

El Centre d'Animació i de Documentació de la Cultura Catalana antigament ubicat al 42 de l'avinguda de Gran Bretanya, a sota el Museu Puig ha definitivament tancat i ha deixat el lloc a una biblioteca de barri.

El CeDACC ha viscut una trentena d'anys. Ha estat impulsat per la Josefina Matamoros i el Lluís Lliboutry. Ha estat una eina important, sense equivalent. Segurament la font més rica de documentació sobre Catalunya Nord i en català, però també sobre la literatura, la cultura, la història... catalanes. Llibres, diccionaris, revistes, vídeos, K7 àudios... tots els suports hi figuraven.

El CeDACC ha estat també un lloc d'animació. Tot al llarg de l'any s'hi proposava activitats, lleures per als més joves. Ho ha estat tant com hi havia la voluntat que ho fos.

El CeDACC era una eina, al meu sentit imprescindible, un símbol de la catalanitat de la ciutat de Perpinyà. S'hauria hagut de modernitzar, de dinamitzar, però no ha estat així i la freqüentació ha anat decaient.

La mort del CeDACC no ha estat cap sorpresa, havia estat anunciada ja fa anys quan el CeDACC esdevingué un departament de la mediateca, perdent així la seua autonomia.

Des de l'ajuntament de Perpinyà s'explicava que corresponia a una nova etapa, a la voluntat municipal de normalitzar la llengua catalana. La llengua catalana no seria més apartada, marginalitzada, finalment tindria un lloc "normal", segurament la voluntat d'aplicar la Carta a favor de la llengua catalana. Des de la federació d'entitats vam engegar una campanya "No a la descatalanització", ja que ens semblava poc creïble aquesta visió de la suposada voluntat municipal.

A més aquest tancament coincideix amb altres signes preocupants : fusió dels estudis catalans amb els de turisme a la Universitat de Perpinyà, el poder quedant a mans de turisme i, d'altra banda, a l'ajuntament de Perpinyà, desaparició dels símbols de la Casa Pairal...

La nostra campanya no ha servit per a salvar el CeDACC. Desitgem que als prestatges de totes les biblioteques municipals els llibres en català tinguin la mateixa presència i visibilitat que els llibres en llengua francesa.

Per cert, se sap quin és el pressupost dedicat a la compra de llibres en català i en francès per l'ajuntament? Penseu que és de 50/50?

Si és així felicitarem el consell municipal.

Si no és així allavontes podrem dir que teníem raó: no calia tancar el CeDACC, el calia dinamitzar, modernitzar, fer-ne una eina atractiva per a tots els públics.